

var meget overrasket, da jeg beskrev, hvad der var regeringens politik, men det synes jeg nu ikke at han behøver at være overrasket over, for det er jo sådan set det, jeg plejer at sige om den, nemlig at det vigtigste formål sådan set er at udhule den offentlige sektor ved at sikre, at væksten i den offentlige service er omkring halvdele af, hvad den er i det private forbrug.

Det var regeringens ambition i de første 7 år, man havde regeringsmagten. Det er ikke helt lykkedes – det er vel kun lykkedes halvvejs – men det ændrer jo ikke noget ved, at det er lykkedes for regeringen at skabe en situation, hvor enhver borger kan konstatere, at væksten i det private forbrug er væsentlig større end væksten i det offentlige forbrug, og det fører jo til utilfredshed.

Man bruger tvangsmekanismer, stram statslig styring, for at gennemføre en politik, der handler om at skære ned på væksten i den offentlige sektor, sådan at den offentlige sektor kan blive udhulet.

Så kan man tage det ene af de elementer, der indgår i det her forslag. Det handler om driftsbudgettet, og der er det jo rigtigt, at hvis man ikke holder budgettet, kan man blive straffet. Og det er jo også rigtigt, som flere har sagt, at det jo sådan set er fuldstændig ligegyldigt hvorfor. Hvis man f.eks. er en attraktiv kommune, tiltrækker man masser af unge familier og har store udgifter i forhold til børnepasning som følge af det – for så vidt jo også store ekstraindtægter – og så overskrider man jo budgettet.

Sådan er der en lang række eksempler på, at det her lovforslag kan komme til at ramme vilkårligt, men det er sådan set også lige meget, for det handler bare om at sikre, at kommunerne retter ind, og der kan hård disciplin måske – i hvert fald i en periode – være effektiv.

Med hensyn til anlægssiden er det jo sagt flere gange, at det er der aldrig nogen der har indgået nogen aftale om, det var noget, man fandt på fra Venstres, Konservatives og Dansk Folkepartis side. Det er også klart, som det er sagt af mange, der arbejder med den kommunale økonomi, at det er direkte dræbende for den decentralisering af den kommunale økonomi, som er gennemført mange steder, fordi man der har flyttet pengene ud i institutionerne og sagt: De penge, I ikke bruger i år, må I bruge næste år. Og på den måde kan man se masser af eksempler på, at folk så selvfølgelig sparer op og foretager investeringer sådan lidt i nogle bunker.

Der findes et utal af eksempler rundtomkring i kommunerne på, at folk, der sidder ude i daginstitutionerne, ude i skolebestyrelserne, får denne besked af kommunalbestyrelsen: Det løfte, vi har givet jer, gælder ikke mere, I må vente til næste år, og så håber vi, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke finder på noget nyt.

Det er altså alt i alt et rigtig dårligt forslag, der drejer sig om centralisering; formålet er at begrænse væksten i den offentlige sektor, så den offentlige sektor kan blive udhulet, og så er det sådan noget med, at man finder på nogle ekstra straffeforanstaltninger, hvis man ikke rigtig synes, at dem, man har, virker.

Det vil Enhedslisten under ingen omstændigheder medvirke til.

KL 21:08

Formanden:

Ja tak. Der er ingen ønsker om korte bemærkninger. Så er det skatteministeren som fungerende velfærdsminister, der har fornøjelsen.

KL 21:09

Velfærdsministeren (Kristian Jensen, fg.):

Hvis der skulle være nogen, der enten i salen eller hjemme ved fjernsynet har fulgt med i debatten og har fået en sådan lidt deja-vu-agtig – har vi ikke hørt det før – fornemmelse, kan jeg egentlig meget godt forstå det, for i en stor del af debatten var det som udgangspunkt præcis de samme argumenter, synspunkter og holdninger, som vi havde under den foregående behandling af lovforslag og, kunne jeg forstå, endda også forslaget før det. Jeg tror endda, det var sådan, at hr. Ole Vagn Christensens spørgsmål i langt højere grad ville have været relevante ved behandlingen af det foregående forslag end ved det forslag, der behandles nu. Jeg skal selvfølgelig ikke kunne sige, om det skyldes, at hr. Ole Vagn Christensen er kommet et lovforslag for sent ned i salen med sine spørgsmål.

I hvert fald har forslaget her ikke så meget at gøre med de skatteoverskridelser, der har været; det var det foregående lovforslag. Forslaget her har at gøre med, at kommunerne ikke har levet op til den aftale, der har været omkring budgetterne, altså udgiftssiden: Hvor meget skal driftsbudgettet være i kommunerne, og hvor meget skal anlægsbudgettet være?

Det er jo sådan, at når der indgås en aftale mellem regeringen og KL, er der en underliggende økonomisk vurdering af, hvad det egentlig er, der skal være plads til i samfundsøkonomien, både på driftssiden og selvfølgelig også på anlægssiden. At der ikke er en håndfast aftale